

Prof. dr hab. Jerzy Stiller prof. zw. Politechniki Śląskiej w Gliwicach

Ul. Listopadowa 1 m20

60-153 Poznań

RECENZJA

dotycząca dorobku twórczego, artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego
Pana dr hab. Piotra Tetlaka – profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu
Artystycznego w Poznaniu- sporządzona w związku z postępowaniem o nadanie
mu tytułu profesora, prowadzonym na Wydziale Architektury Wnętrz i
Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu

1. Podstawa opracowania recenzji.

O napisanie recenzji zwróciła się do mnie Pani Agnieszka Lopez Chavez z Działu Organizacji Studiów i Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu powołując się na pismo Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 5 czerwca 2019 r. (BCK-VII-K -10918/2919) zawiadamiające o powołaniu mnie na recenzenta w wymienionym postępowaniu

2. Materiały przedstawione do recenzji

Recenzję sporządziłem na podstawie materiałów przekazanych mi przez dziekanat Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Przesłana mi dokumentacja ujęta jest w 6 tomach

Tom 1 – Piotr Tetlak 2004 – 2012 Scenografie Spektakle, Widowiska, Obiekty. Tom zawiera dokumentację prac autora w zakresie twórczości teatralnej i widowiskowej,- obejmującej trzy podstawowe kategorie: teatr impresaryjny, teatr instytucjonalny oraz tzw. obiekt okolicznościowy. W tym okresie powstały realizacje teatralne i widowiskowe we współpracy z teatrami na terenie całego kraju. Ta działalność wymagała poza przygotowaniem projektów scenograficznych, także sporych umiejętności inscenizacyjnych, organizacyjnych. Prezentowane prace powstały w okresie tuż przed i pomiędzy uzyskaniem tytułu dr w 2006r. , a tytułem dr hab. uzyskanym na przełomie lat 2012/2013

Tom 2 – Piotr Tetlak „Przestrzeń Mojego Świata” wybrane realizacje z lat 2013 – 18. Tom zawiera najważniejsze realizacje autora wykonane na przestrzeni lat 2013 – 2018 przedstawiająca przede wszystkim jego dokonania w zakresie szeroko rozumianej scenografii teatralnej. Są to zatem prace powstałe już po uzyskaniu tytułu doktora habilitowanego.

Tom 3. – Dydaktyka. Opracowanie zawiera projekty i realizacje studenckie będące oczywiście wybranym wycinkiem efektów podzielonym na kilka zasadniczych części. Są to prace powstałe w ramach prowadzonych zajęć w pracowni kierunkowej na uczelni, prace będące

wynikiem tematów płynących spoza uczelni oraz tzw. programu „terenowego” opierającego się na tematach dodatkowych, realizowanych przez zainteresowanych studentów i dyplomantów. To tematy skierowane do teatrów, festiwali, stowarzyszeń, fundacji oraz udział w wydarzeniach kulturalnych organizowanych przez Miasto Poznań w tym również organizowanych przez UAP

Tom 4 – Ankieta Osiągnięć Kandydata do Tytułu Profesora. Zawiera ona podstawowe informacje zgrupowane w dwóch podstawowych działach.

1. Informacje o osiągnięciach i dorobku,- w tym informacje o :
dorobku naukowym/artystycznym,
aktywności naukowej/artystycznej,
współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym,
współpracy międzynarodowej,
dorobku dydaktycznym i popularyzatorskim,
otrzymanych nagrodach oraz wyróżnieniach dydaktycznych i artystycznych.
2. Informacje o najważniejszym osiągnięciu artystycznym. Zawiera ona prezentacje najważniejszych zdaniami autora dokonań projektowych i realizacyjnych w zakresie scenografii teatralnej i oprawy widowisk plenerowych. Są to instalacja **„Płonąca Żyrafa”** z 2010 r. wykonana w ramach obchodów roku Chopinowskiego. Spektakl stworzony we współpracy z reżyserami i scenarzystami Katarzyną Dworak- Wolak i Pawłem Wolakiem **„Wierna Wataha”**, z 2018 r. zrealizowanym dla teatru im. Modrzejewskiej w Legnicy. Trzecie dzieło to scenografia do spektaklu **„Diabeł łańcucki”** w reżyserii Lecha Racza zrealizowanego w 2018 r. na bulwarach miejskich w Rzeszowie.

Tom 5 - autoreferat zatytułowany **„Przestrzeń mojego świata”** zawierający refleksje autora na temat jego drogi twórczej, artystycznych wyborów oraz fundamentalnych prawd dotyczących jego podejścia do uprawianej sztuki.

Tom 6. Komplet dokumentów wymaganych przy postępowaniu o nadanie tytułu profesora sztuki. Materiał zawiera niezbędne materiały

formalne w tym życiorys kandydata. Do opracowania dołączono nośnik elektroniczny zawierający wspomniane dokumenty.

Dokumentacja została przygotowana prawidłowo. Została przygotowana merytorycznie i logicznie usystematyzowana. Strona graficzna całości jest na wysokim poziomie i profesjonalnie podana.

3. Dane podstawowe dotyczące kandydata

Pan Piotr Tetlak urodził się 13 grudnia 1973 r w Rzeszowie w rodzinie z dziada pradziada zajmującej się organomistrzostwem sakralnym. Jak sam pisze w autoreferacie ta specyficzna sytuacja ukształtowała jego osobowość nacechowaną kontaktem z materialnością instrumentu i metafizyką muzyki. Po ukończeniu szkoły podstawowej podjął naukę w Studium dla Organistów w Tarnowie prowadzonym przy Kurii Archidiecezjalnej w której zajęcia prowadzili pedagodzy świeccy i duchowni. To czas wahań,- czy kontynuować rodzinne tradycje czy rozwijać talent plastyczny. Ostatecznie Piotra podejmuje naukę w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Rzeszowie na specjalności formy użytkowe i metaloplastyka. Naukę łączy ze współpracą z ojcem co owocuje, że prawie nie zauważalnie,- jak sam pisze staje się czeladnikiem. Ta dwutorowa droga zaciąży na całej jego późniejszej działalności. Zwycięża jednak sztuka. W 1994 r. zdaje egzamin na Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu na kierunku wzornictwo przemysłowe. W dalszym procesie edukacji studiuje przede wszystkim na kierunku architektura wnętrz. Od początku Pan Piotr Tetlak traktuje studia interdyscyplinarnie poszukując w nich różnorodności doświadczeń i różnego podejścia do problemów. Dlatego kończy studia dyplomem w zakresie projektowania mebla i architektury wnętrz pod kierunkiem prof.. Aleksandra Kuczmy (pracownia projektowania mebla – praca „konie apokalipsy”) oraz pod kierunkiem prof. Jarosława Maszewskiego (pracownia skojarzeń elementarnych – praca „ Płonach żyrafa”) To

dzięki temu drugiemu odkrywa świat zjawisk plenerowych, który z czasem stanie jego pasją i żywiołem. W 1997 r. rozpoczyna współpracę z Lechem Raczakiem i teatrem dramatycznym wchodząc na zawodową ścieżkę przygody z teatrem i scenografią. W 1999 r. rozpoczyna kolejny rozdział swego życia podejmując pracę na godzinach zleconych w pracowni wspomnianego już prof. Jarosława Maszewskiego. W roku 2000 zostaje asystentem w prowadzonej przez prof. Maszewskiego Pracowni Zjawisk Teatralnych. Koło się zamyka. Zajmujący się zawodowo teatrem Piotr Tetlak zaczyna zajmować się również edukacją w obszarze dotyczącym również teatru. Od tej pory cała jego działalność i właściwie życie związane będzie z tymi dwoma obszarami działalności. Artystyczno- twórczą i edukacyjną. W roku 2003 po przedwczesnej śmierci prof. Jarosława Maszewskiego obejmuje obowiązki kierownika Pracowni Zjawisk Teatralnych. W 2006 r. uzyskuje tytuł dr sztuki (promotorem przewodu był prof. Jacek Jagielski). Na przełomie 2012 i 2013 r. uzyskuje tytuł dr habilitowanego na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych. W roku 2008 zostaje mianowany kierownikiem Katedry Scenografii na ówczesnym Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa, obecnie jest to wydział Architektury Wnętrz i Scenografii.

4. Sylwetka kandydata na podstawie dostarczonych materiałów , zwłaszcza autoreferatu.

Pan Piotr Tetlak jest absolwentem poznańskiej uczelni artystycznej, podobnie jak ja. Ten prosty fakt oznacza oczywiście nie tylko pewną więź emocjonalną, ale także i ten prosty fakt, że znamy się z Piotrem od wielu lat.. Pisanie tej recenzji, co oznacza próbę wartościowania dokonań i osiągnięć mojego kolegi sprawia mi pewną trudność. Nie jestem scenografem. Całe życie zajmuje się architekturą, ze szczególnym naciskiem na architekturę wnętrz. Staram się być uczestnikiem teatru jako zjawiska, ale dla mnie jest to pozycja widza. Niesie to dla mnie określone problemy, ale nie możliwe do pokonania. Twórcza droga Piotra, niezwykle starannie udokumentowana

pokazuje wielowątkowość jego zainteresowań i pasję z jaką podąża wyznaczoną przez siebie drogą. Od roku 2000 z powodzeniem łączy działalność artystyczno – twórczą z działalnością pedagogiczną na obu tych polach odnosząc znaczące sukcesy. Ich znaczenie podkreślają nagrody i wyróżnienia, jaki Piotr Tetlak otrzymał w toku swojej zawodowo- twórczej pracy. Wystarczy wymienić kilka: Główna nagroda Trójzab Neptuna za widowisko „ Otwierane Pieczęci” na festiwalu FAMA 2001 r. , nagrody zespołowe za działania wizualne na festiwalu FAMA w 1996, 1997 r. , odznaka honorowa „Zasłużony Dla Kultury Polskiej” – Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2010r., czterokrotne uhonorowanie nagrodą rektora UAP I stopnia za działalność organizacyjną i aktywność na rzecz uczelni. Napisany przez siebie autoreferat Piotr Tetlak opatrzył mottem... **Nad tym , co nam się śni nie możemy zapanować, ale nad tym , o czym marzymy – tak. Pamięć o tym kazała mi posługiwać się w projektowaniu i kreowaniu swoich działań nie tylko racjonalnym myśleniem, lecz także intuicją.** Wszystko co znajdziemy na 29 stronach tego interesującego tekstu jest potwierdzeniem tego stosunku do świata i uprawianej twórczości. Racjonalne myślenie jest niezbędne w każdym procesie projektowym,- tutaj widzę sporo analogii do projektowego obszaru architektury,- ale kiedy staramy się oceniać to co ostatecznie powstało, to dostrzegamy, jak wiele dzieło zawdzięcza intuicji, i jak ważny jest w nim pierwiastek pewnej irracjonalności. W obszarze sztuki ma to podstawowe znaczenie. Architektura mimo swego uzależnienia od realiów życia wcale aż tak bardzo w tym aspekcie się nie różni. Autoreferat Piotra , to swoista podróż przez kolejne okresy jego życia, w której poznajemy kolejne etapy jego rozwoju, oraz kolejne doświadczenia twórcze. Znajdziemy tam także węzłowe dla jego rozwoju momenty, kiedy musiał podejmować decyzje w jakim kierunku podążać. Tak było kiedy po blisko 20 letnim okresie współpracy z ojcem przy organach sakralnych postanowi iść drogą sztuki podejmując studia na uczelni artystycznej. Jego dalszy rozwój jest konsekwencją podejmowanych decyzji. Ktoś kiedyś powiedział, że w sztuce podobnie jak w życiu ... wszystko jest konsekwencją konsekwencji... Piotr Tetlak jest w swoich działaniach niezwykle

konsekwentny. Wszystko co robi jest efektem jego stosunku do uprawianego zawodu , który sam określa jako misję społeczną. W autoreferacie znajdziemy takie zdanie ... dziś stoję przed wzrastającym drzewem i zastanawiam się, jak je umiejętnie kształtować, aby dawało jak najlepsze owoce. Od 2006 r. ma ono trzy zasadnicze konary...

Te konary to działalność dydaktyczna, własna działalność artystyczno - projektowa, szeroko rozumiane działania na rzecz popularyzacji kultury i sztuki. Wspomniane nagrody rektorskie są najlepszą rekomendacją jego zaangażowania w prace uczelni, ale to co w niej najważniejsze, to jego stosunek do materii i podejście do młodych adeptów tej nie łatwej dziedziny artystycznej działalności. Jego działalność artystyczna w ostatnim okresie zdominowana została przez powołaną w 2006 r. Grupę Teatralną Asocjacja 2006, która działa w polskim nurcie teatru plastycznego. Korzenie tej interesującej formacji mają miejsce w założonej w 1996 r. przez Jarosława Maszewskiego Asocjacji Kółka Graniastego. To realizowane tam idee parateatralne ukształtowały ostatecznie osobowość twórczą Piotra. Jak sam pisze jego działalność obejmuje prace w zakresie twórczości zjawisk teatralnych w wielu kategoriach, wśród których sam wymienia teatr impresaryjny, teatr instytucjonalny i obiekt okolicznościowy. Pracując w teatrze posługuje się jak pisze dwoma różnymi kluczami. Pierwszy z nich to budowanie spektaklu w oparciu o widowiskowość z nawiązaniem do konstruktywizmu. Drugi to podporządkowanie się wizji reżysera spektaklu. Nie sposób dostrzec tutaj analogii w podejściu do projektowania architektury. Można odwoływać się do własnych subiektywnych koncepcji przestrzeni kreując własny subiektywny świat, lub podporządkować się oczekiwaniom inwestora próbując sprostać jego oczekiwaniom co do materii projektowej. Podobieństwa oczywiście są, ale trzeba pamiętać, że w przypadku działań teatralnych mówimy o obszarze czystej właściwie sztuki w przypadku architektury o uwarunkowanym funkcjonalnie obiekcie, który ma służyć ludziom w bardzo przyziemny sposób. Co ciekawe w przypadku działań scenograficznych, podporządkowanie się wizji reżysera wcale nie oznacza rezygnacji z

własnych koncepcji artystycznych,- podobnie rzecz ma się w przypadku architektury. To co stanowi o istocie osobowości Piotra, to jego pasja w poznawaniu świata, oraz gotowość do podejmowania kolejnych wyzwań,- czego przejawem jest rozwijana przez niego pasja w obszarze metaloplastyki, architektury wnętrz, wzornictwa, mebla , zjawisk teatralnych , inscenizacji czy nawet produkcji spektakli i animacji kultury. To tak szerokie spektrum, że czasami aż trudno sobie wyobrazić, by jeden człowiek znajdował czas na to wszystko.

5. Ocena dorobku twórczego i artystycznego pana Piotra Tetlaka

Działalność twórcza i projektowa zawarta została w dwóch opracionych tomach noszących tytuły :

1. 2004 – 2012 Piotr Tetlak – scenografie, spektakle, widowiska, obiekty
2. Piotr Tetlak Przestrzeń mojego świata – wybrane realizacje 2013 – 2018

Mamy zatem możliwość przyjrzenia się dokonaniom autora tuż przed, i po uzyskaniu tytułu doktora sztuki, oraz w latach ostatnich po uzyskaniu tytułu doktora habilitowanego. To pełny i naprawdę imponujący przegląd dokonań pokazujący zakres i skalę talentu autora.

Tom pierwszy zdominowany został przez zestaw prezentacji zatytułowany „alternatywa i parady” w której autor pokazał sugestywnie kadrowane fotografie ze swoich działań plenerowych dotyczących z jednej strony oprawy plastycznej cyklicznie organizowanej w Poznaniu imprezy święto ul. Św. Marcin, oraz parateatralne spektakle zorganizowane w ramach działalności teatru asocjacja 2006.. Plenerowe spektakle Piotra to swoisty teatr ludyczny. Odwołujący się do barwności i spontaniczności zjawisk. Projektowane przez niego do tych spektakli obiekty scenograficzne uzupełniają charakter całości, ale z powodzeniem mogły by funkcjonować jako samodzielne dzieła plastyczne. Jak już pisałem jestem architektem. Moja ocena artystycznych dokonań Piotra Tetlaka jest zatem subiektywna i w sposób oczywisty ukształtowana przez moje architektoniczne spojrzenie na problem. Pisałem już w tej recenzji o dostrzeganych przez mnie analogiach,

dlatego także teraz pozwolę sobie na przywołanie takowej. Obiekty scenograficzne Piotra służą spektaklowi,- to oczywiście, ale kiedy przyjrzymy się ich artystycznym walorom, to okazuje się, że mogą żyć własnym życiem jako niezależne przedmioty sztuki. W przypadku architektury (dotyczy to okresu, kiedy zapis myśli projektowej polegał na ręcznym rysowaniu), rysunki wizualizacyjne będące przecież wyłącznie instrumentem do przekazania wizji projektanta, po czasie zaczęły być traktowane jak niezależne dzieła sztuki, i sporo z nich zawisło w salach muzealnych. Zdominowany dzisiaj przez elektroniczne formy,- zapis projektowy stracił już niestety tę właściwość. W obszarze działań Piotra jest to nadal możliwe. Kiedy przyglądamy się jego pracom w tym obszarze, to świadomość tego jest wyraźnie widoczna. Widać to także bardzo wyraźnie w kolejnym prezentowanym obszarze, który prezentuje obiekty widowiskowe i instalacje okolicznościowe. Dostrzegamy tam wyraźnie nie tylko plastyczną wrażliwość autora, ale także jego praktyczne umiejętności w projektowaniu struktur konstrukcyjnych pozwalających na powstanie dzieła. Widoczne są w tym wyraźnie umiejętności nabyte podczas studiów w pracowni mebla prof. Aleksandra Kuczmy . Rozwijane przez lata pasje potrafi Piotr wykorzystać w sposób niezwykle praktyczny przy swoich artystycznych dokonaniach. Jego prace w obszarze scenografii związanej z teatrem instytucjonalnym nacechowane są bardzo mocno plastyczną dyscypliną. Mimo wyraźnie widocznej jednorodności plastycznej, widać pokorę w podporządkowaniu się dyktatowi sztuki teatralnej i koncepcjom reżysera. Scenografia wydaje się oszczędna w środkach i praktycznie przystosowana do wymogów spektaklu. Ma jednak w sobie bardzo dużo abstrakcji, stara się unikać prostych skojarzeń na rzecz form dającym każdemu widzowi szansę na własne wyobrażenia. Mam wrażenie, że to co w dokonaniach Piotra jest najważniejsze, to właśnie ta specyficzna dbałość, by fizycznie namacalne obiekty miały formę na tyle abstrakcyjną by uruchamiać indywidualną wyobraźnię każdego z odbiorców. A przecież wyobraźnia dla nas wszystkich jest najważniejsza.

Tom drugi prezentacji własnych artystycznych dokonań to obszar prezentujący przestrzeń osobistego świata autora. Umieszczona na okładce tego albumu fotografia Piotra patrzącego przez lornetkę jest najlepszym jak sądzę komentarzem do tego co znajdziemy w środku. Piotr rzeczywiście przygląda się uważnie otaczającej go rzeczywistości budując na podstawie analizy tego co dostrzega swój własny magiczny świat. To dokumentacja konsekwentnie realizowanej twórczości, w której wyraźnie widać konsekwencje w podążaniu własną drogą. Znajdziemy tam prezentacje fotograficzne spektakli do których scenografię projektował Piotr, ale także dokumentacje jego realizowanych nadal działań plenerowych. W wielu jego pomysłach scenograficznych dostrzec można również jego rozumienie architektury wnętrza i zasad jakimi posługuje się w kształtowaniu przestrzeni. Jego abstrakcyjne formy są mocno osadzone w przestrzeni sceny. Żadna z nich nie jest przypadkowa, podobnie jak nie przypadkowa jest jej lokalizacja. Być może dla wielu to wyrafinowane uporządkowanie przestrzeni może nie być dostrzegane, ale to nie znaczy że nie odczuwają jej istnienia.

6. Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego kandydata

Prezentacją tego obszaru działalności kandydata jest album zatytułowany „Dydaktyka”. Na jego stronach autor prezentuje fotografie pokazujące powstałe pod jego opieką artystyczną prace semestralne studentów jak i prace dyplomowe magisterskie. Zostały uszeregowane na przemian, co może stwarzać wrażenie pewnego przypadku, nie mniej jak rozumiem celem było czytelne pokazanie pewnej spójności działań jakie podejmują studenci bez względu na to czy są to prace semestralne czy prace dyplomowe. Jak pisze sam autor prezentowane dokonania są wycinkiem działalności naukowo – dydaktycznej na którą składają się prace powstałe w ramach tematów projektowych realizowanych w prowadzonej przez niego pracowni, mamy tam tematy płynące z poza uczelni i prace z działań w obszarze tzw. programu terenowego realizowanego przez zainteresowanych studentów. Znajdziemy tam także realizacje powstałe pod opieką artystyczną Piotra na prowadzonych przez niego warsztatach

organizowanych przez teatralne festiwale i działające w Polsce instytucje kultury. To co jest widoczne w tych prezentowanych realizacjach to wyraźna spójność w podejściu do rozwiązywanych problemów, oraz duża wrażliwość plastyczną dzieł. Widać tam wyraźnie rękę Piotra, który jawi się jako wymagający ale też pozwalający na wiele pedagog, który rozumie, że w pracowni można i należy nauczyć studenta warsztatu, ale przede wszystkim trzeba dostrzec i rozwijać jego indywidualny talent i wrażliwość. Studenci Piotra poznają rzetelne podstawy warsztatu scenograficznego, ale przede wszystkim otrzymują szansę na własny indywidualny rozwój. Jakimi będą artystami,- na to nikt nie ma wpływu. Ważne jest że otrzymali szansę by nimi zostać.

Przyglądając się prezentowanemu spektrum działań Piotra,- artystycznych i dydaktycznych widać wyraźną spójność w obu obszarach . Jest co prawda teoria która mówi... kto może tworzyć niech tworzy, kto nie może nich naucza... nie mniej dokonania Piotra potwierdzają, że własne dokonania artystyczne stanowią niezwykle ważne dopełnienie pracy dydaktycznej. Bez tego może być ona tylko zbiorem rozważań teoretycznych, które z zasady są ułomne. Teoria musi współgrać z praktyką. Tak jest zawsze lepiej

Jakim pedagogiem jest Piotr Tetlak. Przyglądając się jego realizacjom oraz efektom jego akademickiej pracy jest na pewno nieprzeciętną osobowością twórczą, która w sposób wyjątkowo udany łączy własną pracę artystyczno – twórczą z działalnością pedagogiczną. O jego zaangażowaniu w prace uczelni już pisałem, warto zatem wspomnieć że pozostawia Piotr po sobie nie tylko obiekty artystyczne ale także ślad w postaci materiałów drukowanych. Są to publikowane prace : - „płonący fortepian”, „rabin Muharal i Golem” na zaproszenie Uniwersytetu Londyńskiego.

- Rozmowa z Piotrem Tetlakiem pomysłodawcą Teatralnego Golęcina i liderem grupy Asocjacja 2006 pod tytułem „ wyrzucam z siebie obrazy” opublikowana w 2016 r.

- Rozdział w książce „ Nauki humanistyczne i społeczne wobec problemów współczesnego świata” wydana przez Wydział Nauk Społecznych UAM w Poznaniu w 2015 r.

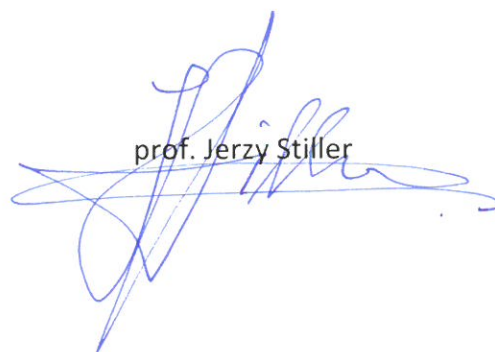
- Rozdziały w książkach prezentujących katedrę scenografii w opracowaniach wydawanych przez UAP w Poznaniu.

Prezentowany dorobek ilościowy i jakościowy budzi moje uznanie i szczerzy podziw.

7. Konkluzja

Prezentowany w mojej recenzji obraz osobowości twórczej Piotra Tetlaka to obraz wielowymiarowy i wielowątkowy . Jest to postać artystycznie spełniona, ale nadal poszukująca nowych wyzwań i doświadczeń. Jest to także spełniony pedagog, który pozostawia trwały ślad swoich pasji w osobowościach swoich dyplomantów. Na tej podstawie z całą odpowiedzialnością stwierdzam, że dorobek naukowy, artystyczny i pedagogiczny pan Piotra Tetlaka dr hab. profesora nadzwyczajnego UAP w Poznaniu znacznie przekracza wymagania stawiane w postępowaniu, którego elementem jest niniejsza recenzja. Oznacza to że, Kandydat spełnia wymagania określone w art.26 Ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytułach zakresie sztuki. Wnoszę zatem o nadanie mu tytułu profesora sztuk plastycznych.

prof. Jerzy Stiller

Poznań, Gliwice 05. 12. 2019 r.